

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka, JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Milady Tomkové a Mgr. Jana Passera v právní věci stěžovatele **O. P.**, zastoupeného JUDr. Janou Mikulovou, advokátkou se sídlem v Ostravě, Stodolní 17, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 3. 2006 č. j. 61 Az 3/2005 - 21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna advokátky JUDr. Jany Mikulové **se u r č u j e** částkou 1075 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 27. 3. 2006 č. j. 61 Az 3/2005 - 21 zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 3. 1. 2005 č. j. OAM-3590/VL-20-11-2004, jímž byla jeho žádost o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Namítal, že krajský soud posoudil uvedenou kauzu v rozporu s platným právním řádem, že shledává vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu a že krajský soud projednal předmětnou věc v rozporu se zákonem o azylu. Z uvedených důvodů navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení a přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Protože kasační stížnost měla vady spočívající v tom, že neobsahovala zákonem předepsané náležitosti, byl stěžovatel usnesením krajského soudu ze dne 13. 6. 2006 č. j. 61 Az 3/2005 – 35 vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení prostřednictvím ustanovené zástupkyně opravil a doplnil kasační stížnost tak, že uvede v jakém rozsahu a z jakých důvodů kasační stížnost podává a údaj o tom, kdy mu byl napadený rozsudek doručen. Současně byl poučen, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, může být řízení o ní odmítnuto. Toto usnesení bylo právní zástupkyní stěžovatele doručeno dne 12. 7. 2006. Ve stanovené lhůtě stěžovatel doplnil svoji kasační stížnost tak, že její důvod spatřuje v nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení ve smyslu § 103 odst. 1

písm. a) s. ř. s., když má za to, že splnil zákonné podmínky pro udělení azylu stanovené v § 12 zákona o azylu. Dále uvedl, kdy mu byl napadený rozsudek doručen.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

Stěžovatel sice v kasační stížnosti výslovně uvedl, že kasační stížnost podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s., ale žádným způsobem nespecifikoval a nekonkretizoval, v čem tyto namítané vady spatřuje. Stížní body formuloval pouze obecně, aniž by ke svým tvrzením uvedl konkrétní argumentaci. Ani v doplnění kasační stížnosti, k němuž byl stěžovatel krajským soudem vyzván, vady kasační stížnosti neodstranil, neboť opět neuvedl nic, v čem konkrétně spatřuje důvody ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. Skutečnost, že podání neobsahuje zákonem požadované náležitosti, brání věcnému vyřízení kasační stížnosti.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O stěžovatelem podaném návrhu, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle ust. § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud nerozhodl, neboť by to bylo nadbytečné, když podání kasační stížnosti má podle § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladný účinek.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti soudem ustanovena zástupcem advokátka a podle § 35 odst. 8 s. ř. s. platí v takovém případě odměnu advokátky včetně hotových výdajů stát. Podle § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, náleží advokátce odměna za jeden úkon právní služby (doplnění kasační stížnosti) 1000 Kč [§ 11 odst. 1 písm. d) citované vyhlášky] a podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky náhrada hotových výdajů v částce 75 Kč, celkem tedy 1075 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. prosince 2006

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu